

Κριτική: ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ

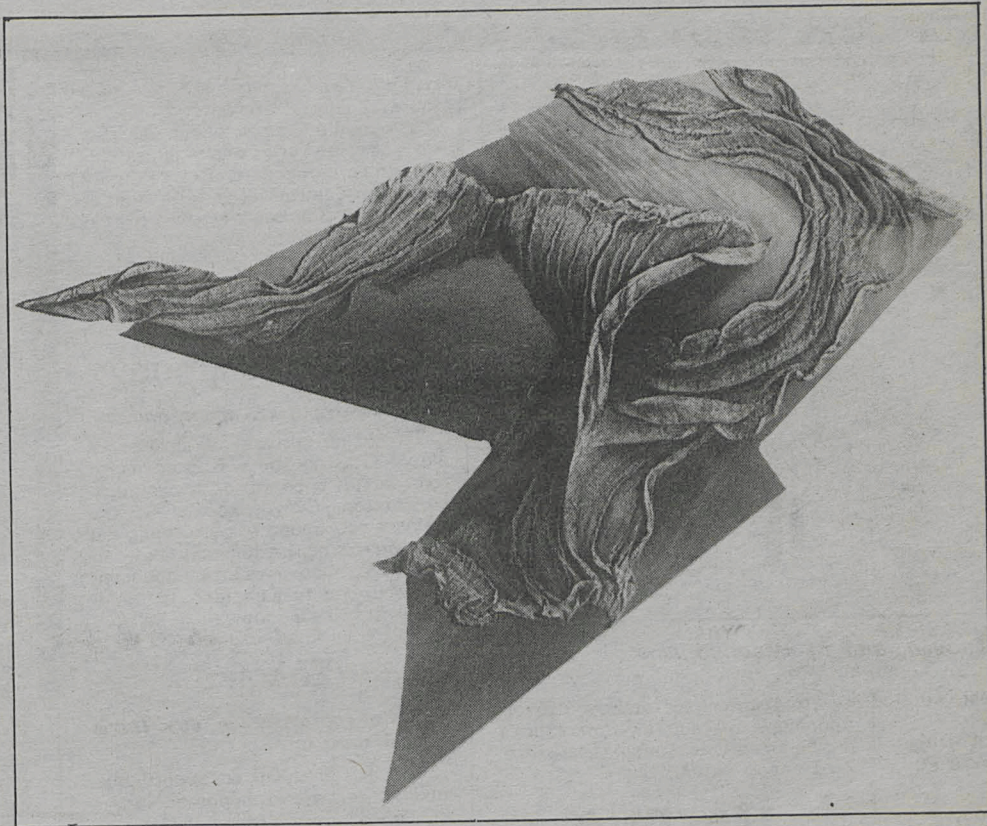
ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Δροσερή, γηραιά γεωμετρία

ΣΤΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ δουλειάς των καλλιτεχνών που αναίρουν τα αξιώματα περί πεπερασμένων και πεπαλαιωμένων ρευμάτων και τρόπων επεξεργασίας, χωρίς και την πρόθεση να τ' ανασύρουν από το παρελθόν για να τους προσδώσουν νέα πνοή, εντάσσεται η έρευνα της *Ειρήνης Απέργη* (γκαλερί Μέδουσα).

Η καλλιτέχνης καταλήγει στη γηραιά γεωμετρική φόρμα, την οποία διαχειρίζεται μέσα από δρόμους ευρηματικούς και ευαίσθητους, αποδίδοντας ένα φρέσκο, από πλευράς ηλίκιας, αποτέλεσμα.

ΥΛΙΝΕΣ φόρμες, ολοκληρώμενα τριγωνικά σχήματα, ζωγραφισμένα κατ' ευθείαν, επικαλύπτονται από ζωγραφισμένη γάζα, που ενέχει μια διττή ιδεολογική και αισθητική σημασία. Η ανάπτυξη στο χώρο είναι τριδιάστατη και ερευνά τη δυνατότητα της παράθεσης της εικόνας επί της εικόνας. Δηλαδή η ίδια η σχηματοποιημένη ξύλινη φόρμα, αντικείμενο διανοητικής επεξεργασίας και συγκεκριμένης επέμβασης, επιδέχεται το επίστρωμα της γάζας, της κόλλας και των χρωμάτων, που με αργούς μελετημένους ρυ-

Από τα έργα της Ειρήνης Απέργη

θμούς αναδημιουργεί τη δεύτερη «εικόνα», χωρίς να καταστρέφει την ήδη υπάρχουσα.

Η αντίφαση η οποία ενυπάρχει, ανάμεσα στη νοητική επέμβαση και το εκφρασμένο συναίσθημα, συγκλίνει στην αισθητική και ιδεολογική επιλογή της Ειρήνης Απέργη.

ΤΑ συμπαντικά και φυσικά φαινόμενα (που τόσο συγγενεύουν με τα ενδοανθρώπινα) που υπαινίσσεται θεματικά η καλλιτέχνης για την προσέγγιση του αγνώστου, επιτυγχάνονται μέσα από δόδους της οικείας αγωνίας.

Οι δραματικές πτυχώσεις της ύλης εξελίσσονται ει-

καστικά στο ράθυμο ποταμό των χρωμάτων, σύμβολα αφοσίωσης στο έργο.

Η Ειρήνη Απέργη, που τα τελευταία χρόνια προχωρεί ήρεμα και σοφά στην ολοκλήρωση των οραμάτων της, σ' αυτή την τωρινή της έκθεση επεφύλαξε μια έκπληξη σε όσους την παρακολουθούν. Τα βήματα έγιναν άλματα.

Το μικρό είναι ωραίο

ΓΛΥΠΤΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ στην κυριολεξία, προτείνει ο τίτλος και το περιεχόμενο της έκθεσης στο Σπίτι της Κύπρου, με οργάνωση του Ιδρύματος ΔΕΣΤΕ (Διεθνής Ελληνική Σύγχρονη Τέχνη). Πρόκειται για δουλειά περίπου 60 καλλιτεχνών, ονομάτων που συγκαταλέγονται στα αμερικανικά και ευρωπαϊκά Μουσεία Σύγχρονης Τέχνης, που δημιουργούν σε μικρές φόρμες, ικανές να χωρέσουν κατά δεκάδες σ' ένα δωμάτιο μετρίων διαστάσεων. Στα ονόματα του Μπόις, Μπορόφσκι, Ανσέλιο, Οπενχάιμ, Μερτζ, Παλαντινό, Ρέι, Τρικελί και άλλων, συγκαταλέγονται και

τα ελληνικά των Κουνέλλη (εισαγόμενος πάντα εξ Ιταλίας) Διοχάντη, Χρίστου, Τζιβελου και Νάκη Παναγιωτίδη.

Η έκθεση στο Σπίτι της Κύπρου και ενδιαφέρονσα είναι, αφού προκαλεί να δούμε, έστω και ως δείγμα σε μικρογραφία, τι γίνεται παραέξω, και ανάκληση στο περιεχόμενό της, ώστε ν' απευθυνθεί και στο θεατή που δεν συνηθίζει να επισκέπτεται τακτικά εκθέσεις. Από τη φύση της εξάλλου, γι' αυτό το σκοπό σχεδιάστηκε από την γκαλερί «Μπονόμο» του Μπάρι. Να ερευνησει την ιδέα της γλυπτικής εσωτερικού χώρου, απευθυνόμενη, κατά συνέπεια (ως ιδέα του-

λάχιστον), στα μεσαία καταναλωτικά στρώματα. Τα δεκάδες ποδήλατα του Ζαν Τρικελί, που συνθέτουν το «Ομάζ» του καλλιτέχνη στη Νέα Υόρκη, βρίσκονται στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης, στην καρδιά του Μανχάταν. Ένα κομμάτι από ραδιόφωνο όμως, του ιδιοφυούς καλλιτέχνη, που είδαμε στην έκθεση, μπορεί να βρεθεί σ' ένα οποιοδήποτε σπίτι. Η έστω, να οραματιστεί ο κάτοικος του διαμερισματος την εταζή του στο χώρο των 30 τετραγωνικών,

Γιατί, τι είναι η Τέχνη, αν δεν αφήνει ξεφωτα σε οραματισμούς και φαντασιώσεις;